

Reprezentowanym przez:

310.INT.1.2015

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DOTYCZĄCA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO W ZAKRESIE PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI

Wójt Gminy Nowe Ostrowy, działając na podstawie art. 14j § 1, § 2 oraz § 3, w zw. z art. 14 b § 2 oraz § 3, § 4, art. 14 c § 2 oraz § 3, art. 14 f § 1, art. 14 k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015, poz. 613 ze zm.) oraz w myśl art. 1a ust. 1 pkt. 1, pkt. 2, art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.: Dz.U. z 2014r., poz. 849, z 2015 r. poz. 528, poz. 699, poz. 774, poz. 1045, poz. 1283, poz. 1777 ze zm.)

postanawia:

1. uznać za nieprawidłowe:

a) stanowisko strony dotyczące tezy, że wieża nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości;

2. uznać za prawidłowe:

a) stanowisko strony dotyczące tezy, że jedynie część konstrukcyjna wieży (stalowa i betonowa część zewnętrzna) może podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, podczas gdy wyposażenie wieży – część wewnętrzna, techniczna – nie stanowi budowli i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,

b) stanowisko strony dotyczące tezy, że budynek sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest jego powierzchnia, a nie wartość,

c) stanowisko strony dotyczące tezy, że wyposażenie budynku sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,

d) stanowisko strony dotyczące tezy, że sieć średniego napięcia nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,

e) stanowisko strony dotyczące tezy, że System SCADA nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30.09.2015 r. (data wpływu do tut. urzędu 05.10.2015 r.) Wnioskodawca, jako osoba prawna ze statusem podatnika w trybie art. 14 j § 1 Ordynacji podatkowej wystąpił o wydanie indywidualnej interpretacji w sprawie podatku od nieruchomości od części składowych elektrowni wiatrowych w zakresie zastosowania przepisów będących przedmiotem interpretacji: art. 1 a ust. 1 pkt. 1, pkt. 2, art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt. 1, art. 4 ust. 1 ustawy a dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.). Przedmiotem wniosku jest sześć zdarzeń przyszłych.

Wnioskodawca przedstawił stan faktyczny zdarzenia przyszłego oraz własne stanowisko w sprawie oceny prawnej tego stanu oraz uiścił kwotę opłaty w wysokości 240,00 zł (6 x 40 zł) a kserokopia dowodu uiszczenia opłaty została dołączona do wniosku.

Wnioskodawca posiada tytuł prawny do nieruchomości gruntowych położonych w miejscowości Mikszta i Grochów (gmina Nowe Ostrowy, powiat kutnowski, województwo łódzkie). Przedmiotowe grunty są dzierżawione w celu wybudowania na nich i eksploataowania elektrowni wiatrowych.

Ponadto w opisie zdarzenia przyszłego Wnioskodawca wykazał z czego składa się elektrownia wiatrowa (zespół elementów konstrukcyjnych). Ponadto we wniosku wykazała, że elektrownie wiatrowe są skonstruowane w ten sposób, iż wieża posadowiona jest na fundamencie, który jest trwale związany z gruntem. Wieża składa się z części zewnętrznej, konstrukcyjnej, która wykonana jest ze stali i z betonu, a także z części wewnętrznej – technicznej, w której umieszczone jest wyposażenie techniczne.

Wnioskodawca wykazała co wchodzi w skład wyposażenia technicznego. Ponadto Wnioskodawca stwierdza, że na wieżach elektrowni wiatrowych umiejscowione są urządzenia przekształcające energię wiatru w energię elektryczną, tj. turbiny wiatrowe. Głównym elementem turbiny wiatrowej jest wirnik dzięki któremu jest dokonywana konwersja (przekształcenie) energii wiatru na energię mechaniczną, która następnie przekształcana jest za pomocą generatora w energię elektryczną. Częścią elektrowni wiatrowej jest także sieć średniego napięcia, która stanowi system przesyłowy energii elektrycznej z elektrowni wiatrowych do dystrybutora energii elektrycznej. Sieć średniego napięcia składa się z linii kablowych położonych pod powierzchnią dzierżawionych (z reguły) przez Wnioskodawcę działek oraz z innych urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej.

Na tle powyższego stanu przyszłego Wnioskodawca postawił pytania, formułując je następująco:

1. Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że wieża nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?
2. Jeśli odpowiedź na powyższe pytanie jest negatywna, czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że tylko zewnętrzna część wieży może być uznana za budowlę, a wyposażenie wieży (część wewnętrzna) nie stanowi budowli i konsekwentnie nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

3. Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że budynek sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest jego powierzchnia, a nie wartość?
4. Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że wyposażenie budynku sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?
5. Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że sieć średniego napięcia nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?
6. Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że System SCADA nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Wnioskodawca przyjął poniższe stanowisko:

W jego ocenie wieża nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, o ile odpowiedź na pytanie nr 1 jest negatywna, to w opinii Wnioskodawcy jedynie część konstrukcyjna wieży (stalowa i betonowa część zewnętrzna) może podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, podczas, gdy wyposażenie wieży – część wewnętrzna, techniczna – nie stanowi budowli i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, budynek sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest jego powierzchnia a nie wartość. Z kolei wyposażenie budynku sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Zdaniem Wnioskodawcy sieć średniego napięcia nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości oraz, że System SCADA nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Po przeanalizowaniu złożonego wniosku Wójt Gminy Nowe Ostrowy w dniu 12 listopada 2015 r. wezwał Wnioskodawcę: [nieczytelny fragment] na podstawie art. 169 § 1 w zw. z art. 14h ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.) do uzupełnienia braków formalnych w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania, przez wyczerpujące opisanie: co składa się na sieć średniego napięcia i w jaki sposób jest ona zbudowana, czy linie kablowe są umieszczone w kanalizacji, czy są umieszczone odrębnie (samodzielnie) pod ziemią, elementów wewnętrznych wieży takich jak winda, platformy służące do wychodzenia z windy, oraz drabina wraz z instalacją amortyzującą, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu połączenia w/w elementów ze stalowo-betonową częścią zewnętrzną wieży.

W odpowiedzi z dn. 23.11.2015r. na ww. wezwanie Wnioskodawca udzielił odpowiedzi, że na sieć średniego napięcia składają się połączenia liniowe kablowo-napowietrzne, stacje rozdzielczo-pomiarowe (budynki wraz z wyposażeniem) oraz słupy betonowo elektroenergetyczne. Sieć składa się w praktyce z odcinka łączącego obiekt elektrowni (wypust w fundamencie elektrowni) z budynkiem stacji

rozdzielczo-pomiarowej oraz z odcinka od stacji rozdzielczo-pomiarowej do Głównego Punktu Zasilania (połączenie z siecią przesyłową). Ponadto Wnioskodawca wyjaśnia, że farma wiatrowa (składająca się z 5-ciu turbin wiatrowych) podzielona jest na dwie części i przyłączona do linii średniego napięcia w dwóch odrębnych punktach przyłączenia tj.:

- 1) dla jednego przyłącza turbiny 1, 2, 3, 4,
- 2) dla drugiego przyłącza turbina 5/1E, w osobnej lokalizacji.

Ad. 1) Cztery turbiny przyłączone są do szyn 15kV rozdzielni SN w Głównym Punkcie Zasilającym w Kutnie. Miejszem dostarczenia energii elektrycznej są zaciski prądowe przewodów przy izolatorach przepustowych w polu rozdzielni SN w/w stacji, na odejściu przewodów w kierunku projektowanych stacji transformatorowych. Rodzaj przyłącza: napowietrzno-kablowe (3.700m) - linia napowietrzna stanowi krótki odcinek pomiędzy zakończeniem linii kablowej a słupem elektroenergetycznym. Kable ułożone są w ziemi na głębokości 1m, na podsypce -z piasku drobnoziarnistego o grubości 10cm.

Ad. 2) Jedna turbina przyłączona jest do trzonu linii napowietrznej 15kV "Kalinowa" poprowadzonej z Głównego Punktu Zasilającego w Kutnie. Miejszem dostarczenia energii elektrycznej są zaciski prądowe na odejściu przewodów na najbliższym słupie linii SN od stacji transformatorowej. Rodzaj przyłącza: napowietrzno-kablowe - napowietrzne (7m), kablowe (9.290m). Powyższe oznacza, że przyłączy w części (7m - tuż obok GPZ) poprowadzone jest na zewnątrz, a w pozostałej części przyłączy (9.290m) biegnie pod ziemią. Wnioskodawca wyjaśnia, że stacje rozdzielczo-pomiarowe wykonane są jako wolnostojące obudowy z wyposażeniem w aparaturę zabezpieczającą, licznik do pomiaru energii elektrycznej oraz elementu automatyki.

W odpowiedzi z dn. 20.11.2015r. (data wpływu do tut. urzędu 23.11.2015r.) na ww. wezwanie Wnioskodawca wyjaśnił, że kable zasadniczo umieszczone są odrębnie (samodzielnie) pod ziemią. Fragment przyłącza o długości 7m, które łączy Turbinę 5/1E ze stacją transformatorową, jest umieszczony ponad ziemią.

Udzielając wyjaśnień Wnioskodawca scharakteryzował poszczególne elementy wewnętrzne wieży takie jak winda, platforma służąca do wychodzenia z windy, oraz drabina wraz z instalacją amortyzującą, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu połączenia w/w elementów ze stalowo-betonową częścią zewnętrzną wieży. Zdaniem

w wieży zainstalowana jest drabina z systemem zabezpieczającym przed upadkiem, który stanowi szyna do mocowania ze sliderami. Drabina przykotwiona jest do podstawy za pomocą śrub kołkowych. Powyżej drabina podtrzymywana jest przez magnesy, które oddalone są od siebie co ok. 2m (obejmy z magnesem przykotwione do konstrukcji wieży śrubami). Drabina nie jest trwale przyłączona do wieży i w razie konieczności, istnieje możliwość jej demontażu /wymiany. W wieży znajdują się także platformy (łącznie 2 sekcje wieży), które przymocowane są do wieży poprzez połączenia mechaniczne. Pierwsza platforma umiejscowiona jest na poziomie wejścia /drzwi, następna jest na wysokości ok. 10m powyżej. Platformy podwieszane są do flansz (w miejscu łączenia się sekcji wieży). Przymocowane są do konstrukcji za pomocą śrub i podparte magnesami. W razie

konieczności istnieje możliwość demontażu platformy. W turbinie znajduje się aluminiowa winda o udźwigu 240kg, która może wjechać na wysokość 95m. Linki prowadzące przymocowane są do belki (w górnej części wieży). Lina nośna oraz lina bezpieczeństwa przymocowane są do wciągarki, która zamontowana jest na podsufitowym strzemieniu stalowym. Liny są przepuszczone przez uchwyty zakotwione śrubowo w dolnej części wieży. Kabina, w której znajduje się winda, jest aluminiowa i przymocowana do ścian wieży magnesami. Motor odpowiedzialny za napędzanie windy jest w nią wbudowany. Praca windy podlega okresowym badaniom i w razie niesatysfakcjonujących wyników testów winda wraz z mechanizmem podlega wymianie. Winda nie jest trwale połączona z wieżą i w każdym momencie można ją zdemontować. Wnioskodawca podał przykład, że musiała już raz wymienić jedną z wind znajdujących się na farmie.

Po dokładnym rozpatrzeniu wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie podatku od nieruchomości od części składowych elektrowni wiatrowych Wójt Gminy Nowe Ostrowy zważył, co następuje:

Ad. 1. Zdaniem organu podatkowego wieża stanowi budowlę w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Powyższe stanowisko zostało zaprezentowane w orzecznictwie:

- Wyrok NSA w Szczecinie z dn. 30 lipca 2009 r. (sygn. II FSK 202/08) „*elektrownia wiatrowa nie jest budowlą, tylko urządzeniem technicznym, a jako budowlę należy traktować jedynie części budowlane elektrowni jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową*”;
- Wyrok WSA w Białymstoku z dn. 05.05.2010 r. (sygn. I SA/Bk 17/10) „*(...) zgodnie z definicją budowli zawartą w art. 1a ust. 1 pkt. 2 u.p.o.l., jest nią obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. (...) To właśnie części budowlane elektrowni wiatrowych – fundament i maszt służą funkcjonowaniu tych urządzeń, które mają w tym przypadku rolę dominującą. W istocie to one są głównym urządzeniem, w którym dla prawidłowego funkcjonowania **niezbędna jest odpowiednia konstrukcja wieży, masztu i innych obiektów budowlanych.***”
- Wyrok NSA z dnia 15 maja 2012 r., (sygn.. II FSK 2320/10) „*urządzenia techniczne takie jak: maszt, wieża, droga dojazdowa czy ogrodzenie będą opodatkowane podatkiem od nieruchomości jako budowle. (...). Do budowli nie należą zatem urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej.*”

Ad. 2 Organ podatkowy stwierdza, że jedynie część konstrukcyjna wieży (stalowa i betonowa część zewnętrzna) podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, podczas, gdy wyposażenie wieży – część wewnętrzna, techniczna – nie stanowi budowli i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Powyższe stanowisko zostało zaprezentowane w orzecznictwie:

- Wyrok NSA z dnia 26 lutego 2014 r., sygn.. II FSK 1468/12: *„W zakres pojęcia budowli nie wchodzi bowiem urządzenia techniczne, które się w niej znajdują lub z którą są połączone, a obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości obejmuje elementy budowlane.”*

we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej scharakteryzowała część wewnętrzną i zewnętrzną wieży, tzn. część zewnętrzną stanowi stalowo-betonowy słup, który posadowiony jest na żalbetonowym fundamencie, natomiast na część techniczną wieży składają się następujące elementy: winda, platformy służące do wychodzenia z windy, umieszczone między stalowymi selekcjami wieży, okablowanie, transformator, wentylacja/system chłodzenia transformatora, urządzenia sterujące, drabina wraz z instalacją amortyzującą (systemem asekuracyjnym) ewentualny upadek osób korzystających z drabiny, zabezpieczenia przeciwprzepięciowe oraz instalacja alarmowa (tzw. Techniczne Wyposażenie Wież). Nadmieniam, że elektrownie wiatrowe jako całość nie są budowlami. Nie zostały w ten sposób wyraźnie wymienione w definiującym pojęcie „budowla” art.3 pkt. 3 Prawa budowlanego. W związku z tym nie mogą być one uznane za budowle. Ustawodawca rozróżnia bowiem części budowlane urządzeń technicznych od samych urządzeń, uznając za budowlę jedynie pierwsze z nich. Urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej, za jakie należy uznać elementy wchodzące w skład technicznego Wyposażenia Wieży, nie są częściami budowlanymi Elektrowni wiatrowych. Są odrębnymi pod względem technicznym częściami przedmiotów składających się na całość użytkową w zakresie urządzeń niezbędnych do wytwarzania energii elektrycznej Elektrowni Wiatrowych, a nie budowli. Urządzenia te bez uszczerbku dla budowli można wymieniać na inne, zamieniać, zmieniać ich parametry techniczne, wymontowywać i zastępować innymi urządzeniami prądotwórczymi bez zmiany całości użytkowej budowli, która pozostaje ta sama. Techniczne wyposażenie wieży nie jest również urządzeniem budowlanym w rozumieniu art. 3 pkt. 9 Prawa budowlanego. W zakres pojęcia budowli nie wchodzi bowiem urządzenia techniczne, które się w nim znajdują. Nie są one budowlą, gdyż nie są związane z obiektem budowlanym zapewniającym możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Nie można ich bowiem porównać do przyłączy, przejazdów ogrodzenia lub innych urządzeń budowlanych wymienionych w tym przepisie. W istocie to elektrownie wiatrowe są głównym urządzeniem, w którym dla prawidłowego funkcjonowania niezbędna jest jedynie odpowiednia konstrukcja fundamentów i innych obiektów budowlanych, a także części budowlanych urządzeń technicznych i urządzeń budowlanych. Część konstrukcyjna w samej wieży – fundamenty – jest jednym z elementów potrzebnych do wytwarzania energii elektrycznej za pomocą Elektrowni wiatrowych i ich turbin, lecz podobnie jak inne budowle nie pełni w tym urządzeniu roli zasadniczej. Do budowli nie należą zatem urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej wraz z Technicznym Wyposażeniem Wież, a w konsekwencji nie powinny powiększać podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli. Należy

zauważyć, że w odpowiedzi z dn. 23.11.2015r. na wezwanie Wójta Gminy Nowe Ostrowy Wnioskodawca wyjaśnił, że winda nie jest trwale połączona z wieżą i w każdym momencie można ją zdemontować. Wnioskodawca podał przykład, że musiała już raz wymienić jedną z wind znajdujących się na farmie.

Ad. 3 i 4 Zdaniem organu podatkowego budynek sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest jego powierzchnia. W ocenie organu podatkowego wydającej interpretację indywidualną wyposażenie budynku sterowni nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

we wniosku wskazała jakie elementy i urządzenia składają się na budynek sterowni wraz z wyposażeniem, a mianowicie:

- instalacja elektryczna,
- urządzenia,
- aparatura przełączeniowa i zabezpieczająca,
- system sterowania, kontroli i zabezpieczeń,
- system pomiarowy,
- uziemienie stacji,
- sprzęt BHP
- system przeciwprzepięciowy i wykrywania pożaru

Powyższe stanowisko zostało zaprezentowane w orzecznictwie:

- Wyrok NSA z dnia 10 września 2013 r. (sygn. II FSK 2498/11), zgodnie z którym *wartość instalacji znajdujących się w budynku nie zwiększa podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości: „Ustawodawca wskazuje bowiem, że obiektem budowlanym jest budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi. Budynek to zatem nie tylko fundamenty, dach, przegrody budowlane wydzielające go z przestrzeni, ale także – zgodnie z definicją obiektu budowlanego – znajdujące się między tymi elementami instalacje i urządzenia techniczne. Istniejące w budynku instalacje gazowe, elektroenergetyczne, wodociągowe, telekomunikacyjne, kanalizacyjne, stanowią zatem część budynku jako obiektu budowlanego, a nie część sieci (budowli), do której muszą być (aby działać) przyłączone. Przyłącznie, która umożliwia połączenie sieci wewnętrznej i zewnętrznej i znajduje się poza budynkiem (a więc nie jest urządzeniem technicznym stanowiącym część budynku) będzie natomiast urządzeniem budowlanym w rozumieniu przepisów prawa budowlanego i budowlą w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Sieć techniczna pozostając poza budynkiem stanowić będzie odrębną od budynku budowlę zarówno w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, jak i przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Prawdłowo zatem przyjęto w zaskarżonym wyroku, że ta część (instalacji) opisanych we wniosku o udzielenie interpretacji, które zgodnie z przedstawionym we wniosku stanem faktycznym znajduje się wewnątrz budynku stanowi część tego budynku.*

Ad. 5 W ocenie organu podatkowego dokonującego interpretacji sieć średniego napięcia nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Strona we wniosku scharakteryzowała sieć średniego napięcia, która stanowi część elektrowni wiatrowej. Sieć średniego napięcia zdaniem Wnioskodawcy stanowi system przesyłowy energii elektrycznej z Elektrowni wiatrowych do dystrybutora energii elektrycznej. Sieć średniego napięcia składa się z linii kablowych położonych pod powierzchnią dzierżawionych (z reguły) przez Wnioskodawcę działek oraz z innych urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej.

W odpowiedzi z dn. 20.11.2015r. (data wpływu pisma do tut. urzędu 23.11.2015r.) na Wezwanie z dn. 12.11.2015r. Wnioskodawca uzupełnił przedstawiony opis sprawy o następujące informacje: na układ średniego napięcia składają się połączenia liniowe kablowo-napowietrzne, stacje rozdzielczo-pomiarowe (budynki wraz z wyposażeniem) oraz słupy betonowe elektroenergetyczne. W ww. odpowiedzi na wezwanie Wnioskodawca nadmienia, że sieć składa się w praktyce z odcinka łączącego obiekt elektrowni (wypust w fundamencie elektrowni) z budynkiem stacji rozdzielczo-pomiarowej oraz z odcinka od stacji rozdzielczo-pomiarowej do Głównego Punktu Zasilania (połączenie z siecią przesyłową). Ponadto Wnioskodawca wyjaśnia, że farma wiatrowa (składająca się z 5-ciu turbin wiatrowych) podzielona jest na dwie części i przyłączona do linii średniego napięcia w dwóch odrębnych punktach przyłączenia, tj.:

- 1) dla jednego przyłącza turbiny 1, 2, 3, 4,
- 2) dla drugiego przyłącza turbina 5/1E, w osobnej lokalizacji.

Ad. 1) Cztery turbiny przyłączone są do szyn 15kV rozdzielni SN w Głównym Punkcie Zasilającym w Kutnie. Miejszem dostarczenia energii elektrycznej są zaciski prądowe przewodów przy izolatorach przepustowych w polu rozdzielni SN w/w stacji, na odejściu przewodów w kierunku projektowanych stacji transformatorowych. Rodzaj przyłącza: napowietrzno-kablowe (3.700m) - linia napowietrzna stanowi krótki odcinek pomiędzy zakończeniem linii kablowej a słupem elektroenergetycznym. Kable ułożone są w ziemi na głębokości 1m, na podsypce z piasku drobnoziarnistego o grubości 10cm.

Ad. 2) Jedna turbina przyłączona jest do trzonu linii napowietrznej 15kV "Kalinowa" poprowadzonej z Głównego Punktu Zasilającego w Kutnie. Miejszem dostarczenia energii elektrycznej są zaciski prądowe na odejściu przewodów na najbliższym słupie linii SN od stacji transformatorowej. Rodzaj przyłącza: napowietrzno-kablowe - napowietrzne (7m), kablowe (9.290m). Powyższe oznacza, że przyłączy w części (7m - tuż obok GPZ) poprowadzone jest na zewnątrz, a w pozostałej części przyłączy (9.290m) biegnie pod ziemią. Wnioskodawca wyjaśnia, że stacje rozdzielczo-pomiarowe wykonane są jako wolnostojące obudowy z wyposażeniem w aparaturę zabezpieczającą, licznik do pomiaru energii elektrycznej oraz elementu automatyki.

Stanowisko Wnioskodawcy zostało potwierdzone w następującym orzecznictwie oraz doktrynie:

- Wyrok NSA w Poznaniu z dnia 9 listopada 2011 r. (sygn. III SA/Po): *„Kable elektryczne i światłowodowe umiejscowione w ziemi są urządzeniami budowlanymi umożliwiającymi użytkowanie obiektów budowlanych zgodnie z jego przeznaczeniem, wówczas, gdy budowla stanowi przedmiot opodatkowania. Jeżeli natomiast takie kable stanowią jedynie instalacje lub inne urządzenia techniczne niezwiązane bezpośrednio z danym obiektem budowlanym i nie spełniają kryterium urządzenia budowlanego, wówczas nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, chyba, że są częścią składową całości techniczno-użytkowej budowli. Skoro budowlą jest fundament i maszta, a nie elektrownia wiatrowa jako całość i równocześnie kable te nie mają żadnego związku z funkcjonowaniem części budowlanych elektrowni, lecz związane są w szerokim rozumieniu z wytwarzaniem energii elektrycznej, to nie podlega opodatkowaniu.”*

-Wyrok WSA w Łodzi z dnia 8 marca 2011 r. (sygn. I SA/Łd39/11): *„Po zmianie definicji pojęcia „budowla”, zawartej w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 ze zm.), nie ma obecnie żadnych wątpliwości, że kanalizacja kablowa, w której umieszczona jest linia telekomunikacyjna stanowi obiekt liniowy, a w konsekwencji obiekt budowlany (precyzyjnie – budowlę) w rozumieniu wskazanej wyżej ustawy. Linia telekomunikacyjna zaś umieszczona w tej kanalizacji, w odróżnieniu od samej kanalizacji, ale też linii kablowej nadziemnej umieszczonej bezpośrednio w ziemi i podziemnej, nie jest ani budowlą, ani jej częścią, ani też urządzeniem budowlanym. W konsekwencji linia taka nie mieści się również w pojęciu obiektu budowlanego ani urządzenia budowlanego w rozumieniu przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.). Skoro zatem zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 3 ostatnio wskazanej ustawy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają w szczególności budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, to biorąc pod uwagę, że linia telekomunikacyjna umieszczona w kanalizacji kablowej nie jest ani budowlą, ani też jej częścią, linia taka nie stanowi przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a jej wartość zgodnie z art. 6 ust. 3 tej ustawy, nie jest uwzględniona w podstawie jego wymiaru.”*

-Wyrok NSA z dnia 3 kwietnia 2007 r. (sygn. II FSK 514/06): *„aby uznać budowlę za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości musi ona być:*

a) obiektem budowlanym (art. 1a ust.1 pkt. 2 u.p.o.l. in principio), a więc budowlą (art.3 pkt. 1 lit. b Prawa budowlanego) stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,

b) a także urządzeniem budowlanym w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związanym z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem (art. 1a ust.1 pkt 2 in fine u.p.o.l.).

Odnosząc się do pojęcia budowli na gruncie ustawy Prawo budowlane, należy zauważyć, że zaliczono do niej także „sieci techniczne”, to jednak nie można tracić z pola widzenia, że są one budowlą w rozumieniu ustawy Prawo budowlane i obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy Prawo budowlane tylko wtedy, gdy stanowią całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami albo urządzeniami budowlanymi w rozumieniu art. 3 pkt. 9

ustawy Prawo budowlane. Poza tym muszą one spełniać kryterium własności lub posiadania samoistnego (art. 3 ust. u.p.o.l. w zw. z art. 1 ust. 1 pkt. 2 u.p.o.l.). Oznacza to, że kable sieci technicznych umiejscowione w ziemi lub na słupach albo przebiegające przez kanalizację techniczną są urządzeniami budowlanymi umożliwiającymi użytkowanie tych obiektów budowlanych (słupów kanalizacji technicznej) zgodnie z jego przeznaczeniem, wówczas gdy budowla stanowi przedmiot opodatkowania. Jeżeli natomiast takie kable stanowią jedynie instalacje lub inne urządzenia techniczne niezwiązane bezpośrednio z danym obiektem budowlanym i nie spełniają kryterium urządzenia budowlanego, wówczas nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, chyba że są częścią składową całości techniczno-użytkowej budowli. Tym samym można skonstatować, że sieci techniczne (światłowody) mogą być przedmiotem opodatkowania (art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. w zw. z art. 1a ust. 1 pkt. 2 u.p.o.l. i w zw. z art. 3 pkt. 1 lit. b ustawy Prawo budowlane, art. 3 pkt 3 i 9 ustawy Prawo budowlane) tylko jako budowla (część składowa) stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami albo jako część składowa urządzenia budowlanego (art. 1a ust. 1 pkt. 4 u.p.o.l. w zw. z art. 3 pkt. 9 ustawy Prawo budowlane) ale nigdy samodzielnie."

-Podatek od nieruchomości. Komentarz, prof. Leonard Etel, C.H. Beck 2009: „Każda sprawa rozpatrywana przez Sąd ma charakter indywidualny i wymaga kompleksowej analizy wszystkich jej okoliczności. Zapewne są takie sytuacje, kiedy światłowody zawieszane na słupie, umieszczone w kanalizacji lub też zlokalizowane w ziemi, nie są obiektem budowlanym i w związku z tym – nie podlegają podatkowi od nieruchomości.”

Ad. 6 Zdaniem organu podatkowego System SCADA nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

w analizowanym stanie faktycznym scharakteryzowała System SCADA, który służy do przedstawiania w sposób przejrzysty aktualnej sytuacji, stanu Elektrowni wiatrowej, a także przedstawienie stanów historycznych dotyczących obiektu. Podstawową funkcją Systemu SCADA jest możliwość komunikacji programu z zewnętrznymi urządzeniami sterującymi. Za pomocą Systemu SCADA możliwa jest rejestracja danych zmiennych z obiektu, a także zmiana parametrów obiektu. System SCADA zainstalowany jest w komputerze (tzw. komputer sterujący) umieszczonym w jednym z obiektów Elektrowni wiatrowej i stanowi jej wyposażenie.

Zdaniem organu podatkowego wydającego interpretację indywidualną System SCADA bez uszczerbku dla części budowlanej Elektrowni wiatrowej może być wielokrotnie wymieniany na inny lub może zostać wymontowany (odinstalowany) bądź też zmienione mogą być jego parametry. Zmiany te jednak nie mają wpływu na część budowlaną Elektrowni wiatrowej, która nawet w sytuacji demontażu Systemu SCADA pozostaje taka sama.

Powyższa rozważania znajdują swoje potwierdzenie w orzecznictwie :

- Wyrok NSA z dnia 5 stycznia 2010r. (sygn. II FSK 1101/08) : „Do budowli nie należą zatem urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej. W związku z tym urządzenia techniczne służące bezpośrednio wytwarzaniu energii elektrycznej, takie jak generator (turbina), wirnik ze skrzydłami, skrzynia biegów, komputer sterujący, transformator, rozdzielnia energetyczna, instalacja alarmowa zdalnego sterowania nie mogą być przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości.”

-Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 28 stycznia 2010 r. (sygn. I SA/Sz 726/09): „Urządzenia techniczne służące bezpośrednio wytwarzaniu energii elektrycznej, takie jak generator (turbina), wirnik ze skrzydłami, skrzynia biegów, komputer sterujący, transformator, rozdzielnia energetyczna, instalacja alarmowa zdalnego sterowania, nie mogą być przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości.”

Organ podatkowy wskazuje, że na podstawie art. 14 b § 2 ustawy z dn. 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2015., poz. 613) wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Zgodnie z przepisem art. 14 b § 3 ww. ustawy składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. W myśl art. 14 b § 4 wnioskujący o wydanie interpretacji indywidualnej składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana interpretacja nie wywołuje skutków prawnych. Zgodnie z art. 14 f § 1 wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40,00 zł którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W myśl art. 14 j § 1 stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa. Zgodnie z art. 14 j § 2 w zakresie, o którym mowa w § 1, opłata za wydanie interpretacji indywidualnej stanowi dochód jednostki samorządu terytorialnego. Artykuł 14 j § 3 mówi o tym, że w zakresie nieuregulowanym w § 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak wyżej.

Wójt Gminy

mgr inż. Zdzisław Kostrzewski

Pouczenie :

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty

wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2012r., poz. 270). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Urząd Gminy Nowe Ostrowy, Nowe Ostrowy 80, 99-350 Ostrowy.

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a